

באחד משלושה

כדי לנסות ולחזור

ולשילטון

המצומצם של רבין. הוא מהווה חוליה מקשרת בין רבין לבין ספיר. למרות היריבות בין השניים, יודעים הן ספיר והן רבין כי עליהם להתאחד למאבק משותף נגד דיין.

אנשי רבין מוכנים להישבע כי דיין עומד לנקוט צעד קיצוני מייד אחרי פיר סום הדר"ח. חלק מניחים כי צעד זה יבוא כמהלומה, שעוד מספר לאחר פירסום ה"דו"ח, ואחרים טוענים כי דיין ימתין ימים או שבועות מספר להודמנות נאותה כדי לחשוף את שריריו.

בינתיים הם מעריכים כי בפני דיין עומדות שלוש אפשרויות:

האחת: דיין ינהל מאבק על רקע של התנגדות להסכם-ביניים עם מצריים. ה"מאבק לא יהיה על בסיס עקרוני, משום שדיין מעולם לא פסל אפשרות מדינית זו, אלא על בסיס מעשי. דיין יטען כי מה שמציעים המצרים לישראל אינו מצדיק בשום פנים ואופן את מסירת המיצרים או אבירודס לידיהם.

נראה כי דיין לא יבחר באפשרות זו, מאחר שכוח-המשיכה הרעיוני והפוליטי של חצייהאי סיני, מוגבל היום בפוליטיקה הישראלית. רבים מקרב אנשי מפא"י ואח דותהעבודה שהיו מוכנים להצטרף אל דיין לא יסכימו לעשות זאת תחת דגל של איינסיגה מסיני. מילחמה על נושא זה תאפשר ליונים בתוך רפ"י, כ"כ יצחק נבון, ולחברי הממשלה של רפ"י, שמעון פרס וגד יעקובי, להתנער ממנו. כיום ברור גם שרשי המפד"ל, עם חבריה-הכנסת ה"תומכים בהם במפלגתם, לא יצטרפו לדיין אם יניף דגל זה.

המזימה

ממתנה

האפשרות השנייה נראית מעשית יותר: דיין יעלה על סדר היום את שאלת עתיד יהודה ושומרון, ייכריח את הממשלה להכריע בנושא זה, לעניין יהודה ושומרון יש מישקע אידיאולוגי, דתי, מסורתי וריגשי רב יותר מאשר לחצי הארץ החדשה. תמיכת הניצנים ש"ב כת כל אנשי רפ"י, תמיכת הניצנים ש"ב מפא"י ואחדות-העבודה, ותמיכת המפד"ל כולו, למרות תשוקתם של השרים בורג חנוני ורפאל להישאר בממשלה, הם יודעים כי חברות בממשלה שתסכים להחזיר שטחים מיהודה ושומרון, פירושה לגביהם התאבדות פוליטית בבחירות הבאות. להנחה כי דיין ינקוט בצעד זה יש סימוכין גם בפרשת עצומת-הליכוד המ"פורסמת. כשחתם דיין על עצומת-הליכוד,



רבין

הוא הודיע כי יתמוך בכל הצעה בכנסה אשר תעלה את הזכות של יהודים לת"י יישב בכל מקום ביהודה ושומרון. הליכוד הודיע כי אסף למעלה מ-600 אלף חתימות על עצומתו, ואף ניפנף בהן תימות אלה בהבטיחו לעשות בהן שימוש שים מדיניים ופרלמנטריים. בינתיים עברו כבר שבועות רבים וכל ששימאות אלף החתימות מונחות בכספת במצודת זאב

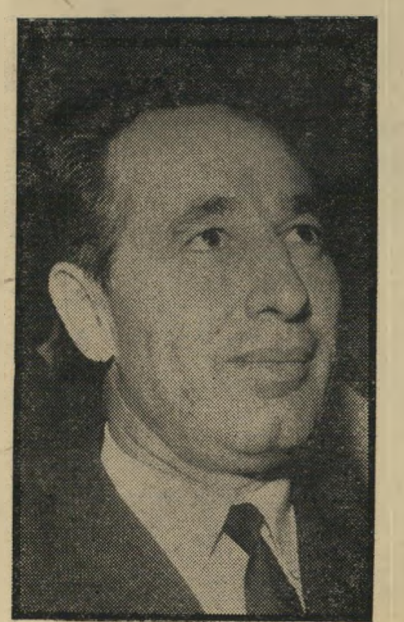
ככל הנראה ביקש דיין מהנהלת הליכוד לא להעלות שאלה זו בכנסת או בכל מקום אחר, עד לפירסום ה"דו"ח הסופי של ועדת-אגרנט, כדי שהוא יוכל להציג טרף לליכוד בעניין זה שכוחו רב יותר. מנהיג הליכוד, מנחם בגין, החליט כי עדיף לרדות את הירי מנשק העצומה עד שדיין יהיה מוכן לכך, כדי שהתוצאות יהיו מרשימות ויעילות יותר. האפשרות השלישית היא המתאימה ביותר לאופיו של דיין בשנים האחרונות. זוהי הפעילות הפנים-מפלגתית. בחוגי הר מערך נשקלת אפשרות זו מכל כיוון אפשרי. החשש הוא כי דיין ינקוט יוזמה דווקא

בתוך מפלגתו פנימה. לאחר פירסום ה"ח אגרנט הוא יטען, כי המפלגה החליטה בזמנו להמתין לדו"ח. עתה, לאחר שה"דו"ח ניקח אותו סופית, על המפלגה לתת תשובה ברורה: "היכן עומד משה דיין?" ייתכן שדיין יצול לצורך זה דמויות נוספות, כמו יוסף אלמוגי, ואבא אבן. הראשון מוקפא במידה מסוימת בחיפה, למרות רצונו העז להיות חבר-ממשלה, והשני נמצא לגמרי מחוץ לתמונה.

במידה שדיין ינקוט דרך זו, הוא ידרוש שיאפשרו לו לחזור להשתלב בממשלה ובשילטון. פירושה של היענות לדרישה זו הוא סילוקו של יצחק רבין. דיין יציע בנוראי מיספר אלטרנטיבות, חלקן אהודות עליו יותר וחלקן פחות. הוא עשוי להציע את יוסף אלמוגי כראש-ממשלה, אולם עדיין לא ברורה עמדתו של אלמוגי במערכת-היחסים המתחדדת. הוא עשוי להציג גם את שריה-מישפטס חיים צדיק כראש-ממשלה. זו אפשרות העשוייה להתקבל בברכת פשרה על-ידי חוגים רבים במערך. דיין עשוי אפילו להציע את אבא אבן, או את שימעון פרס כראש-ממשלה, ובלבד להדיח את רבין.



יעקובי: הודמנות



פרס: הרפתקה

במדינה

(המשך מעמוד 16)

הקומוניסטי בן ה-68, שהוא גם חולה (ראו הנדון).

כל זה נקלט מרימוזים, שהופיעו בין השיתין בהצהרות ובעיתונים סובייטיים, מדברים שנאמרו בחצי-פיה, או שלא נאמרו כלל אך צריכים היו להיאמר.

לגבי האמריקאים, היה זה נימוק נוסף כדי ללחוץ על יגאל אלון בשיחותיו בי וושינגטון מהשבו. בסודי-סודות, בשיחות בארבע ושש עיניים, חזרו הנרי קיסינג'ר והנשיא ג'ראלד פורד על נקודה זו: אם לא נשיג הסדר-ביניים מייד, יהיה זה מאוחר מדי. הסובייטים יפעילו לחצים נגדיים חדשים, נוקשים יותר. לישראל כדאי לוותר הרבה, כדי לגמור מייד.

"אין צורך בלחצים!" לפי כלל הי סימנים, השפיע נימוק זה. "אין צורך בלחצים על ישראל, כי אנו שואפים בעצ"מנו בכל כוחנו להגיע להסדר-ביניים עם מצריים", אמר אלון לעיתונאים האמריקאיים.

עם פירסום ההודעה על בוא קיסינג'ר למרחב, נכנסו הדברים להילוך גבוה. קיסינג'ר, "הולך על בטוח", תמיד, כאשר מיבצע שלו נכנס לשלב אישי-דרמטי, אין הוא מרפה עד אשר השיג את ההצלחה האישית, הכרוכה בחתימת הסכם בין הצדדים.

החשש פן תפתח מוסקבה במיתקפה נגדית לסיכול מאמצים אלה, השמש עתה המרצה לכל הגורמים החוששים מפני הי סובייטים: קיסינג'ר, ממשלת רבין, הנ"י שיא אנוואר אל-סאדאת והמלך פייצל הי סעודי, יחד עם השאח הפרסי, שגילה אף הוא פעילות רבה.

חקירות

היועץ עולה על בועמי

צוות של פרקליט-המדינה

ומישרר-הפנים יחקור גם

גידיוי, "העולם הזה"

המכתב שהגיע השבוע היה קצר. הוא הונח אל יגאל לביב, חבר מערכת העולם הזה, וזו לשונו: "הואיל שהיועץ המישפטי לממשלה מינה בינתיים צוות, המורכב מפרקליט-המדינה והיועץ המישפטי ל"מישרר-הפנים, לבדיקת נושאים מסוימים הקשורים בעיריית נתניה, ייבדק גם הי נושא שהועלה במכתבך במסגרת זו". על התחום: מוטיה ארד, עוזרת בכירה ליועץ המישפטי לממשלה.

ב"בועמי החליט". תחילתו של דבר בי אוגוסט 1974, בכתבת-ענק (העולם הזה 1924, 1929) על עסקי-המקרקעין של ראש עיריית נתניה לשעבר, עובד ב"בועמי. הי כתבה, פרי חקירה ממושכת של "עורכו הכלכלי של השבועון, יגאל לביב, גילתה והמציאה הוכחות כי עובד ב"בועמי בהיותו ראש-העיר, הקים את מוטיאון גולדמניץ באזור שומם — שהיה לו יתרון אחד, לפחות: לידו שכנו שטחים של ב"בועמי, שערכם עלה כתוצאה מכך.

שנים רבות הילכו נתניה רינונים כי זוהי הסיבה לקביעת מיקומו של בית גולדמניץ במקום שנקבע, אולם לא היו כל הוכחות לכך. עתה הושגו ההוכחות, ולאחר הפירסום בהעולם הזה הן המצאו גם ליועץ המישפטי לממשלה שהעבירן, כאמור, לבדיקת הצוות המיוחד שהקים, בראשות פרקליט המדינה.

בית גולדמניץ היה מוטיאון שנתרם על ידי יהלומן יהודי-בלגי. בתחילה היתה כוונה להקים במרכז נתניה, אולם ב"בועמי החליט, על דעתו שלו ובהתנגדות הוועד הציבורי של המוטיאון, להקים את הבית במקום נידח, מרחק שיבעה קילומטר מן העיר. גרוע מכל: המקום שבחר ב"בועמי היה ליד הים ממש, זידוע כי אסור להקים מוטיאונים ליד הים, כיוון שהאוויר המלוח והלח של הים, מניק ל"תמונות.

כעבור שנים אחדות שבה עמד הבית בשיממונו, ואשר במהלכן הרעיש גולדמניץ מינץ עולמות והגיע עד לפינחס ספיר, הוא הוריש את הבית לוועד-המנען-החז"ל, שהקים במקום בית-הבראה לחיילים, וקבע בצוואתו כי ספיר, ולא ב"בועמי, יהיה אח"ראי על המקום.

ליד בית גולדמניץ היו שיטחי קרקע (המשך בעמוד 26)

פחד מכישלון

נוסף

מ' הוא הצבא העומד מאחורי דיין הננסת של רפ"י, שיבעה במספר, כולל פורת, מטילדה גו ודויד קורן, כמעט שאין כל ספק. יצחק נבון ישמח מאוד אם דיין ישאיר לו דלת פתוחה להתחמק מתמיכה גלויה בו, אולם חוקה על דיין שהוא לא ייתן לו הודמנות כזו, יאלץ את נבון לתמוך בו.

קיימת בעיית שני שרי רפ"י, יועצי העיתונות של רבין תידרכו בשביע האחרון את העיתונאים המקורבים אליהם, "לבי נוח" את שמעון פרס וגד יעקובי, אפשר היה למצוא בעיתוני-השבוע מאמרים וידיעות המשבחים שני שרים אלה, במאמר אחד נכתב כי ברור היום למעלה מכל ספק, כי שריה-ביטחון שמעון פרס עולה על קודמו בתפקיד. במאמר שני נכתב (המשך בעמוד 22)